

wannemad, surmaks löid, kes hopis ram-
motumaks ning nõrgaks ollid läinud. Muist
wannad ei iggatsend ennestele parremat
mitte, sest et neile peagi weel kurjemat,
fui äkkilist ihho tapmist, tulli karta. Kui
ollid nenda uubba omma ello otsa pole sa-
nud, et ei jaksand ei suggugi ennam isse-
ennast toita, ja kui arro peast ni nõdraks
läinud, et ei sanud ühtegi targa nou noor-
tele ennam pakkuda, siis jäid keigest ab-
bist ja hallastussest ilma, ja teadsid selgeste
ette, et piddid nälga surema. Se pär-
rast pallusid kül wahhest issegi, et neid
iärsko saaks tappetud.

Se mis selle hirmsa prugi jures rah-
wale pool teist wabbandusseks tulleb, se ei
olle muud, kui et ollid waesed pimmedad
paggana rahwas, kelle jurest wannudus
ei leidnud ennam au egga auustamist, ja
nisammoti wäbbe halladat meest teiste
käest ennestele. Eks ei olnud siis nende
jures sesamma luggu nenda kui moismata

lomade ja metsa ellajatte jures, kes, kohhe
fui tuggewaks ja täis kaswand on sanud,
neid hopis mahha jätwad, kellest on sün-
dinud, ja keik kurja neile tewad. Seäl
siis kus innimesse lapsed alles meie päi-
wil nenda kui paggana rahwas ning lo-
jusfed omma lihhasse wannematte wasto
ennast ülesnäitwad, mis arwate kül, ehk
olleks seäl peagi parrem, kui lapsed omma
rammotumaks ja nõdraks arrolisseks läi-
nud isfa ja emma enneminne mahha löök-
sid, kui et nende ello õhto waewa, mele-
haigusse ning ihho ja hinge wallo läbbi
kibbedaks tewad? — Oh mis halledat
kaebamissed on weel monnel kohhal, ka
ristiinnimeste hulgast, ellatand rahwa suust
nende armetuma laste pärrast kuusda!
Mis kibbedad silmapisfarad jookswad
monnette jures nende ärrakuinud pallet
mõda sest, et lapsed ei so wi neile ei leiwa
rasukest mitte rahhuga subhu pista, ja et
sedda leiwa rasukest ni nappisti jäggatakse,